

ปูปล้องจนวนอินเดีย

ลักษณะ : ขนาดวัดจากปลายปากถึงกัน 368–400 มม. หางยาว 73 มม. เป็นงูหากินบนต้นไม้ มีลำตัวยาวเรียว แต่ไม่แบนตามแนวตั้งดังเช่นงูเส้าหางม้าหรืองูเขียวหัวจิ้งจก ลำตัวออกกลม เกสึกลำตัวมีขนาดเล็ก แถวเกสึกลำตัวตรงตำแหน่งกึ่งกลาง ลำตัวมี 13 แถว เกสึกลำตัวท้องมี 238 เกสึกลำตัวท้องเรียบแต่มีรอยหยักตรงมุมเกสึกลำตัวข้างทั้งสองข้าง

ลำตัวสีดำสลับขาวและออกเป็นสีเหลืองอ่อน ๆ ไปทางปลายหาง มีจุดเด่นเป็นปล้องสีดำทางด้านลำตัวตอนหน้า 17 ปล้อง หลังจากนั้น ปล้องจะ ค่อยๆ เลอะเลือนดูไม่ชัดเจนจนตลอดปลายหาง หัวสีออกขาว มีลายสีน้ำตาลแต้มด้านบนและด้านข้าง ใต้คางและใต้ท้องสีขาวค่อนข้างโปร่งแสง ใต้หางและบริเวณใกล้โคนหางมีจุดสีคล้ำประทั่วไปหมด

เขตแพร่กระจาย : มีเขตแพร่กระจายแคบในพม่า ไทย เวียดนาม ลาว และกัมพูชา

ในบริเวณพื้นที่สะเทราซ ได้สำรวจพบเพียงตัวเดียว ในป่าเต็งรัง ในเดือนกรกฎาคม 2544 ขณะกำลังเลื้อยอยู่บนถนนในเวลากลางคืน บริเวณอื่น ๆ ก็น่าจะมีอาศัยอยู่บ้าง แต่ยังไม่พบ

ที่อยู่อาศัย : โดยธรรมชาติ งูชนิดนี้จะพบเลื้อยหากินในเวลากลางคืนไปตามเปลือกไม้บนลำต้นไม้ เช่น ในป่าเต็งรัง พบบนต้นไม้ เวลากลางวันซุกซ่อนตัวนอนตามใต้เปลือกไม้ในป่า ทั้งป่าดิบ และป่าผลัดใบ บางครั้งอาจพบมาหากินในบริเวณบ้านเรือนได้

อุปนิสัย : งูหากินบนต้นไม้ เชื่อว่ากินทั้งกิ้งก่าขนาดเล็กและจิ้งจกเป็นอาหาร โดยออกล่ากิ้งก่าที่กำลังนอนหลับอยู่ตามปลายกิ่งไม้กิน หรือเลื้อยเข้าไปล่ากินจิ้งจกที่อยู่ตามชายคาบ้านเรือนและเสาไฟฟ้า ใช้วิธีการไล่ไปเรื่อยๆ จนจิ้งจกติดอยู่ในซอกใต้เปลือกหรือในโพรงไม้ แล้วจึงใช้ปากงับให้แน่น ค่อยๆ กลืนลงไปจนถึงเขี้ยวที่ตำแหน่งใต้ลูกตา จึงจะถูกพิษ สักครู่จึงหยุดกิน งูจะค่อยกลืนกินต่อไปจนหมดตัว

สาเหตุที่พบบนถนนบ่อยๆ น่าจะเป็นช่วงเวลาที่เปลี่ยนแหล่งหากิน จากต้นไม้หนึ่งเลื้อยบนดินไปหาต้นไม้อีกต้นหนึ่ง เนื่องจากบนถนนเป็นที่โล่ง สังเกตเห็นได้ง่ายกว่าในป่า

สถานภาพ : มีประชากรน้อยมากในบริเวณ พบเพียง 1 ตัว ในป่าเต็งรัง เชื่อว่าจะมีจำนวนประชากรสูงกว่านี้

งูปล้องฉนวนอินเดีย

(ชื่ออื่น : งูปล้องฉนวนธรรมดา, งูก้านปล้อง, งูก้านปล้อง)

Common Bridle Snake

Dryocalamus davidsonii (Blanford, 1878)

Colubridae

Squamata